

НАУКА І ГЛОБАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛЮДСТВА

Актуальність теми дослідження: глобальні проблеми людства, – це сукупність глобальних соціальних, політичних та природних проблем, із якими стикається людська цивілізація.

Мета дослідження: проаналізувати вплив глобальних проблем на людство та планету Земля та способи їх вирішення.

Об'єкт дослідження: роль людини у глобальних проблемах.

Предмет дослідження: Поняття «глобалізація» - це формування і затвердження цілісності, взаємозв'язаності, взаємозалежності, інтегральності світу і сприйняття його, як такого, суспільною свідомістю. Глобалізація охоплює всі сфери суспільства, але в її центрі стоїть соціокультурне ядро і всі основні властивості цього світу – характер взаємодії і взаємозалежності; протиріччя і конфлікти; напрямки і тенденції; характер взаємодії старих і нових цінностей, і так далі. Вони закладені як субстанція в тих соціальних умовах, які оформилися вже на початкових стадіях формування даної цілісності, починаючи з появи світового ринку і світового господарства. [1] На думку Н. Головатого, «Глобалізація – це історичний процес посилення контактів між різними частинами світу, який усе більш приводить до одноманітності в житті народів планети».

А от саме поняття «глобальні проблеми» позначаються найважливіші і настійні загальнопланетарні проблеми сучасної епохи, що торкаються людства в цілому.

[2] У тому числі:

- запобігання світовій термоядерній війні;
- забезпечення подальшого економічного розвитку людства необхідними природними ресурсами;
- подолання екологічної кризи;
- припинення «демографічного вибуху» в країнах, що розвиваються, та демографічної кризи в розвинених країнах шляхом більш раціонального контролю за народжуваністю;
- стримування міжнародного тероризму та екстремізму, поширення наркоманії, алкоголізму та СНІДу;
- вирішення проблем освіти та соціального забезпечення, культурної спадщини та моральних цінностей, поставлених сучасною епохою тощо.

Різні трактування концепції стійкого розвитку багато в чому пов'язані з антропоцентричним і екоцентричним розумінням природи. Основна увага в антропоцентричному розумінні приділяється людині і використанню природи для людських потреб. Стійкий розвиток передбачає збереження природних життєвих умов для реалізації суспільних потреб і завдань. Визнання ширшої відповідальності за вирішення однієї з головних і найбільш потужних регіональних груп і угруповань в світі має принципове значення для розширення співпраці на глобальному рівні і надання конкретної допомоги країнам, що розвиваються, і вирішення їх труднощів..

[3] У Західній Європі, Європейський союз зобов'язався прийняти ефективніші заходи для захисту морів і прибережних державних районів – членів ЄС загрози унаслідок транспортування нафти і небезпечних речовин. Було вирішено питання про створення європейського екологічного агентства, яке повинне поставляти надійну і об'єктивну інформацію громадянам Європи про стан навколишнього середовища. Ряд держав супроводжує ці доповіді національними діями по захисту навколишнього середовища, підготовленими у такому вигляді, щоб викликати максимальний інтерес і підтримку громадськості.

Мета таких планів – забезпечувати гарантоване право громадян на чисте і здорове навколишнє середовище, особливо в тому, що торкається: якості повітря, річок, озер, прибережних і морських вод; якості продуктів і питної води; захисту від шумів; захисту від зараження і ерозії ґрунту; збереження місця існування флори і фауни, ландшафтів і інших елементів природної спадщини. У 1991 р. керівники семи найбільших промислово розвинених країн Заходу прийняли економічну декларацію, в якій передбачалося: **1)** підготовка ефективного проекту конвенції про зміну клімату, що містить належне зобов'язання із використанням всіх джерел і причин викидів, що викликають «парниковий ефект». Всі учасники конференції узяли на себе зобов'язання проведення у життя конкретної стратегії, направленої на обмеження цих викидів і передбаченої міри по полегшенню адаптації природи; **2)** вироблення угод на принципах управління охорони і стабільного розвитку всіх видів лісів, на основі якого буде підготовлена конвенція про спільні принципи. Вона повинна мати форму прийнятну для країн, що розвиваються, де зростають тропічні ліси, відповідні цілі висновку унесвітньої конвенції про ліси; **3)** мобілізація фінансових ресурсів для допомоги країнам, що розвиваються, у вирішенні екологічних проблем.

[4] Зміни, що відбуваються сьогодні у світі, - це добре відомий шлях на шляху переходу людства до нової цивілізації, яку можна сформувати на шляху до вирішення глобальної проблеми. Ця нова цивілізація майбутнього за участю вчених визначає почуття людини від людини, суспільства, природи та продуктів праці, зупиняє поділ людства на антагоністичні класи та соціальні групи, створює реальні умови для самопізнання та вільної самоасоціації на принципах нового гуманізму.

Розмірковуючи про перспективи людства, слід підкреслити, що мова йде про можливість єдиної демократичної та гуманної світової спільноти, яка буде співіснувати різні форми власності - як державні, так і приватні, різні форми суспільних відносин. Однак за однієї умови - це має бути суспільство демократії, суспільство, де людина буде центром усіх відносин.

Отже, глобалізація – це об'єктивний процес, обумовлений зростаючими можливостями засобів комунікації, потребами міжнародної економічної і фінансової діяльності, необхідністю вирішення загальнолюдських проблем (політичних, економічних, гуманітарних, соціальних, екологічних і ін.). Завдання, яке виникло перед нами сьогодні, полягає в тому, щоб навчитися жити і діяти власне за умов глобалізації у всіх аспектах суспільного життя.

Список використаних джерел

1. Головатий М. Глобалізація як засіб знищення національних держав. / Персонал № 11, 2004, с. 58-63.
2. <https://osvita.ua/vnz/reports/ecology/21309>
3. Чернов А. Глобальне інформаційне суспільство. / Міжнародна життя.- № 9.- 2004.- с. 121-130.
4. Воронович Б.А. Торукало В.П. Людина в світі, що глобалізується - проблеми і тенденції. / Соціально-гуманітарні знання № 4, 2004. - с. 175-185